

Az Ambrose véletlenek
2002

„Olyan, mintha egy hangtalan erő rángatná a ruhaujjadat. Utána neked kell értelmezni a megkezdett üzenet jelentését. Ha nem veszel róla tudomást, valószínűleg semmi nem történik, de elszalasztottad az esélyt, hogy megváltoztasd az életed, elhaladtál egy lehetséges fordulópont mellett, és még észre sem vetted.”

John Wheeler fizikus, Richard Feynman tanára, aki minden babonára, vagy paranormálisra akár csak emlékeztető dolgot mélyen megvetett, egyszer azt mondta, hogy az elektronok azért viselkednek hasonlóan, mert az univerzumban csupán egyetlen elektron van, az száguld fel-alá, megfestve az általunk ismert valóságot, mint egy képet a tévé képernyőjén. Ő mondta azt is, hogy az ősrobbanás nem történt meg, csak azután, hogy a tudatos elme évmilliárdokkal később kifejlődött, és képes lett az időben visszanezve belegondolni a saját eredetébe.

Egy ember a dél-karolinai Florence-ben elvesztette a nevével ellátott drága töltőtollát. Három évvel később a feleségével New Yorkban jártak. Ahogy kiléptek a szállodájukból, az asszony észrevett egy tollat a járdán. A férje három éve elvesztett tolla volt az, ellátva a még mindig tisztán olvasható névvel.

Egy angol rendőr őrszobájának megváltozott a telefonszáma, de az új számot tévesen diktálta le a barátjának. Pár nappal később a rendőrt kiküldték ellenőrizni egy gyárépületet az éjszaka közepén. Odabent észrevette, hogy az irodának nyitva van az ajtaja, és ég odabenn a villany. Bement körülnézni. Senkit nem talált, de ahogy belépett, megszólalt a telefon. Felvette. A hívó a barátja volt, aki éppen őt kereste az általa megadott hibás számon, ami véletlenül pont ennek a gyárnak a száma volt.

Edgar Allen Poe 1838-ban írt egy novellát, amelynek az „Arthur Gordon Pym, a tengerész” címetadta. A novella arról szól, hogy három hajótörött megöli és megeszi a hajó fiatal inasát, Richard Parkert. 1884-ben a Times beszámolt egy bírósági tárgyalásról. Három hajótörött volt a vádlott, a vád pedig a hajó fiatal inasának, Richard Parkernek megölése és elfogyasztása volt.

Henry Ziegland, a texasi Honey Grove lakója, 1893-ban elhagyta kedvesét, aki emiatt öngyilkosságot követett el. A lány fivére bosszúból rálőtt Zieglandre, de a lövedék csak súrolta a hűtlen férfi arcát és egy fába fúródott. A fivér, abban a hitben, hogy megölte Zieglandet, öngyilkosságot követett el. 1913-ban Ziegland úgy döntött, kivágja azt a fát. Mivel fejszével nem sikerült kidöntenie, ezért végül dinamithoz folyamodott. A fa törzsében még mindig benne volt a Zieglandnek szánt golyó, amit a robbanás egyenesen a fejébe röpített, húsz évvel azután, hogy kilőtték rá.

X világosan magyarázta el a helyzetet. Nem haltam meg. Bekerültem valamibe, amit ő „huroknak” hívott. Beszélt a kvantum számítógépről, ami a világot generálta. Elmondta, hogy ez a gép a „sok világ” elmélet alapján működik, ahol a valóság végtelen számú variációi futnak a különböző kvantum-ágakban. Ezeket általában párhuzamos világoknak szokták nevezni. A véletlen egybeesések azokat a pontokat jelölték, ahol két világ találkozott. Ezek a véletlenek általában érdektelenek, de néha drámai hatással vannak azokra, akikkel megtörténnek. Ugyanakkor, ha valaki komoly figyelmet szentel nekik, vagyis a tudatával hatást gyakorol ezekre a kvantum-eseményekre, ahogy én tettem, azzal furcsa dolgok történhetnek.

